

νήσων τ' ἠπείρου κάλλος ἔγωγ' ἐπέχω·
 ἄλσα, γαί' ἐρίβωλος ὕφ' ἤπλωται μ' ἐκάτερθε,
 καὶ πεδία κτήγεσσο', ὄρνισι παμβριθία.
 Πρὸς δ' ἔτ' ἐνήροχα ἔργον καὶ περιώσιον ἄρι·
 Πειθοῦς γὰρ θ' Ἐρμοῦ θ' οἶσι γόνος μελέτην
 Λιβάνιος γε πλείστην θῆκε, λόγων πλουτέω,
 τῇ γε σοφοῦ Κελίου¹ φρονίδι καὶ μελέτῃ,
 τοῖς χρηστοῦ κἀλευθέρου ἠδ' Ἰακώβου² δώροις·
 οἷς γε μείστην οἶδ' εἶνεκα τοῦδε χάριν.

Ματθαῖος Δεβαρῆς. Ἐπιγράμματα ποιητοῦ καθαρῶς ἀλλικούου εἶναι τὰ περιωθέντα τοῦ Ματθαίου Δεβαρῆ. Ὁ διάσημος κύριος λόγιος τῆς 16ης ἑκατονταετηρίδος ἐγεννήθη εἰς τὴν Κέρκυραν. Αἱ σχετικαὶ μὲ τὸ φιλολογικὸν ἔργον του ὑπάρχουσαι πληροφοροὶ εἶναι ἱκαναὶ νὰ καταδείξουν τὴν σπουδαιότητά του· αἱ περὶ τοῦ καθόλου ὁμῶς βίου του εἶναι ὀλίγαι³. Ἀκόμη καὶ τὸ ἐπώνυμὸν του ἀναφέρεται ὑπὸ συγχρόνων του καὶ ἑταίρων του κατὰ διαφόρους τύπους: Δεβαρῆς, Δὲ Βαρῆς, Δεδάρης, Ἄδαρις. Κατὰ συμπερασμὸν, λογικῶς ἐξαγόμενον, ἐγεννήθη περὶ τὸ 1505 καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 1581⁴. Ὀκταετῆς μετηνέχθη εἰς Ρώμην ὑπὸ τοῦ Ἰαννοῦ Λασκάρως ὡς τρόφιμος τοῦ ὑπὸ τοῦ πάπα Λέοντος Ι' ἰδρυθέντος ἑλληνικοῦ Γυμνασίου. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λέοντος καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ Γυμνασίου ὁ Δεβαρῆς ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν τοῦ λογίου καρδινάλιου Νικολάου Ridolfi, ὅπως ἐνδiciaται εἰς τὸν οἶκόν του, τὸν ἀποκληθέντα «ἐνδiciaτημα τῆς σοφίας» καὶ εἰς τὴν ὁποῖον ἐσύχναζον πλείστοι ἄλλοι Ἕλληνες καὶ Ἰταλοὶ λόγιοι⁵. Τότε δὲ συνεσκέφθη μετὰ τοῦ Νικολ. Σοφριανοῦ

1. Καίλιος Καλκανίνος καθηγητῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἱστορικῆς.

2. Ἰακώβος Βοιάρδος, ὁ ὁποῖος ἐδαπάνησε διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Διβανίου.

3. Κυρία πηγὴ τῶν πληροφοριῶν περὶ τοῦ Μ. Δεβαρῆ εἶναι ἡ εἰς λατινικὴν γλῶσσαν προσφώνησις τοῦ ἀνεψιοῦ του Πέτρου Δεβαρῆ πρὸς τὸν καρδινάλιον Ἀλέξ. Φαρνέσιον, ἡ προτασσομένη εἰς τὸ ἔργον τοῦ θελοῦ του: *Liber de graecae linguae particulis. Romae 1588.*— Ἴδε προσέτι. Κ. Σάθας: α', 158—160 (λίαν ἀτελεῖς πληροφοροὶ καὶ ἐνιαχοῦ ἀνακριβεῖς).— E. Legrand: α', 1, I pp. xciv—vii.—Ἰωάν. Ε. Καλιτσουάνικς: *Ματθαῖος Δεβαρῆς, καὶ τὸ ἐν Ρώμῃ ἑλληνικὸν Γυμνάσιον.* Ἐν Ἀθήναις 1914. (Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ ΚΣΤ' τόμου τῆς Ἀθηναῖς).

4. Καλιτσουάνικς ὡς ἀνωτέρω σελ. 94—98.

5. Πέτρος Δεβαρῆς εἰς προσφώνησιν κτλ. σελ. 3.

